

За фахом — учитель, а в душі — поет

Саме так говорили про відомого в краї письменника-гумориста Леоніда КУЛІША-ЗІНЬКІВА на засіданні літературної світлиці в Кричильській ЗОШ I-III ступенів. Сюди з їхалися вчителі-словесники з усього району, аби вшанувати пам'ять колеги, прекрасної людини, мудрого порадника й наставника молоді.

У травні йому виповнився б 71 рік. Кажуть, людина живе доти, доки про неї згадують рідні, односельці, друзі, шанувальники його творчості. Вона увічнена в добрих справах, залишених вдячним нащадкам, і їй немає часу давності. Тож у вічну книгу життя вписане легендарне ім'я поета, яке знають не тільки на Сарненщині, а й далеко за її межами. Саме про нього можна казати слова: «Щасливий той, хто міг життя прожити і добрий слід лишити на Землі».

Кричиляни здавна славляться своєю гостинністю й доброзичливістю. А до вшанування пам'яті славетного земляка, здається, готувалося все село. Гостей із району радо зустрічали дирекція школи, педагогічний колектив і дитячий фольклорний ансамбль «Джерельце» (художній керівник Надія Бородавко), який порадував автентичними веснянками. Прекрасні враження залишив і музей історії села, де одна зі сторінок присвячена життю та творчості вчителя й письменника-гумориста Леоніда Куліша. Також дізналися, як жили і чим займалися жителі населеного пункту в минулому. Ведуча дійства, учитель української мови й літератури Варвара Білецька, представила колегам надзвичайно цікавий, зібраний по краплинці матеріал-дослідження творчості поета. Багато не сказаного й не надрукованого залишив після себе Леонід Куліш, ниточка життя якого обірвалася так раптово.

На свято завітали й ветерани педагогічної праці. Марія Прокутко, яка понад 40 років працювала поруч із письменником, не тільки поділилася спогадами, а й прочитала його неопубліковані вірші, надруковані на друкарській машинці, за якою він працював. Із особливою любов'ю присвятив один із них учителям місцевого навчального закладу. Поезія Юрія Берези «Останній урок» зворушливо прозвучала у виконанні вчителя-словесника Ольги Шахно, а пісня «Кричильський вальс» на слова Леоніда Куліша — Петра Банацького, Григорія Занозовського й Анатолія Мартинюка. Остання вже стала візитівкою села.

Вшанувати пам'ять прийшли й колишні I учні, а нині сільський голова Микола Дорожко й секретар сільської ради Іван оков. Адже Леонід Зіновійович був небайдужим до життя земляків, неодноразово його обирали депутатом сільської ради. Й немає, мабуть, такої людини, про яку б він не писав. Так, учитель математики й колишня учениця та сусідка письменника Галина Костюк прочитала ненадрукований вірш про себе. А завуч Одринківської ЗОШ I-II ступенів Світлана Чиж, в якої поет був класним керівником, розповіла про свого наставника як цікаву особистість, в якої було чому повчитися. Учасниками дійства стали й учні 5 і 8 класів із дитячими поезіями. Скажімо, збірочка «Як горобчик рахував» - це та скарбниця, з якої почалося сходження на Парнас. А «Сонячний дощик» - золота класика дитячої літератури. Музою, що надихала на творчість, була його дружина, яку зустрів ще в студентські роки. Галина Олексіївна також працює в школі, як і син Анатолій. А рід поета продовжується на кричильській землі, підростають онуки. Хоча вони й не пам'ятають дідуся, проте залюбки вчать твори, написані для дітей. Окремі, під оплески присутніх, декламували гостям. Галина Лиса виконала пісню на слова свого хрещеного батька й класного керівника «Ти і я». А працівники Будинку культури подарували для Галини Куліш композицію «Ти мене заворожила».

Тепло зустріли й Михайла Кику, члена Національної спілки журналістів України, поета, який теж поділився світлими спогадами про товариша, що не гнався за славою. Вона сама його чекала. Назвав Леоніда Куліша за талант, котрий не можна повторити, поліським діамантом. Михайло Кика і Петро Банацький виконали його співомовки.

Про поетичну славу земляка вела мову бібліотекар Тетяна Наливайко. Ознайомила також із періодикою видань гумориста, який дуже любив дітей і залишив для них неоціненний скарб. Презентувала «Смішинки для дорослих і Маринки». Упорядником збірки, виданої за сприяння народних депутатів минулого скликання Миколи Шершуна й теперішнього Миколи Кучерука, є Галина Куліш. Звісно, на публікацію нових творів потрібні кошти. Вона продовжує працювати з архівом чоловіка, який добре знав дитячу аудиторію й те, що творити для малечі найважче, бо вона найбільше відчуває нещирість. Галина Олексіївна, яку чекає копітка праця, подякувала всім, хто взяв участь у вшануванні світлої пам'яті її чоловіка.

Учитель Коростької ЗОШ I-III ступенів Григорій Титечко, дізнавшись про засідання світлиці завітав до сусіднього закладу освіти, аби ще раз доторкнутись душею до перлини справжнього таланту й поділитися спогадами про дотепне, гостре й викривальне слово земляка.

Більше знаємо Леоніда Куліша як поета-гумориста й сатирика. Але він і поет-пісняр. Плідно співпрацював із композитором Миколою Ведмедерею. Понад 50 творів покладено на музику. У 2007 році написав пісню «Дзвоник останній», але йому не довелося її почути. З того часу твір щороку виконують випускники. Ті, які закінчують цьогоріч, заспівали її на вшануванні. А колектив школи подарував присутнім «Рідну хату». Звучали також «їхав березень на возі», колискова «Спи, дитино, спи» й «Небесна казка» у виконанні Руслани Гоч, Олени Шепель і Дарини Пітель.

Учасники заходу поверталися додому з піднесеним настроєм, ніби зустрілися з живим письменником, самородком, якого не засмоктала трясовина сільських буднів. Зірочка його життя була світлою, тож нехай вдячні нащадки пам'ятають і бережуть нетлінний талант генія.

Галина КОПИЩИК